

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi A. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
V ACa 1172/25,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 14 lipca 2026 r.,

1. odrzuca skargę.

**2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie
od opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

A. P. (dalej: „skarżący”), pismem datowanym na 20 kwietnia 2026 r. wniósł „zażalenie” i zażądał stwierdzenia nieuzasadnionej beczynności w rozpoznawaniu zażalenia/apelacji z 15 października 2025 r. od wyroku z 29 września 2025 r. wydanego przez neo-sędziego. Skarżący wniósł ponadto o przyznanie mu 20 000 zł tytułem „słusznego zadośćuczynienia”. W piśmie zawarto także wniosek o zwolnienie od opłaty do skargi.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725 ze zm., dalej także jako: „u.s.p.p.”) skarga powinna zawierać:

1. żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;

2. przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Po pierwsze, z art. 6 ust. 2 pkt 1 u.s.p.p. wynika obowiązek skarżącego do jednoznacznego określenia sprawy, wobec której domaga się stwierdzenia przewlekłości. Sąd Najwyższy nie może w tym zakresie zastępować skarżącego.

Po drugie, w orzecnictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że w uzasadnieniu skargi skarżący szczegółowo wskazać musi, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawić konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 lutego 2025 r., I NSP 38/25; z 19 września 2022 r., I NSP 290/22; z 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21; z 10 czerwca 2020 r., I NSP 9/20; z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07; z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05).

Wynika to z obowiązku skarżącego, aby precyzyjnie określić na czym polega przewlekłość postępowania, tzn. jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle i na jakim etapie postępowania doszło do przewlekłości (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 lipca 2020 r., I NSP 93/20; z 1 marca 2022 r., I NSP 31/22). Uszczegółowienie zarzutów powinno nastąpić w odniesieniu do etapu postępowania, którego dotyczy skarga na przewlekłość (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 lutego 2025 r., I NPS 499/24).

W konsekwencji, bez wskazania powyższych okoliczności sąd nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 grudnia 2020 r., I NSP 162/20; z 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21).

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy, przyjąć należy, że oceniana w niniejszym postępowaniu skarga nie spełnia wymogu, o którym stanowi art. 6 pkt 2 u.s.p.p.

W uzasadnieniu skargi nie zostały bowiem wymienione uchybienia ani wadliwości, które spowodowały naruszenie prawa skarżącego do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Skarżący ograniczył się bowiem do ogólnych uwag dotyczących organizacji sądu oraz sędziego przydzielonego do rozpoznania sprawy.

W konsekwencji, przyjąć należy, że wniesiona skarga na przewlekłość postępowania nie spełnia wymogów formalnych określonych w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. i na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p. podlega odrzuceniu, bowiem skargę niespełniającą tych wymagań sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie go od opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należy umorzyć na podstawie art. 355 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.

MR

[a.ł]